

лева въ касата на нѣкого отнематъ 50 лева. Щомъ види, че отъ касата му липсватъ 50 лева, той изпитва недоволство, неразположение. Ако дойде другъ нѣкой и тури въ касата 50 лева, неразположението на този човѣкъ изчезва. Той се отнася добре съ човѣка, който е внесълъ въ касата му 50 лв., и то счита за добъръ, за честенъ човѣкъ. Значи, всѣко приближаване или отдалечаване на единъ човѣкъ отъ другъ може да се уподоби или на събиране, или на изваждане. Всѣки човѣкъ или дава нѣщо отъ себе си на своя ближенъ или взима, вади нѣщо отъ него. Въ този смисълъ, отношенията между хората представлятъ особенъ родъ математика, която трѣбва да се изучава.

Защо мжжътъ се стреми къмъ жената, и жената — къмъ мжжа? — За да се увеличатъ. Жената представя числото две, а мжжътъ — единица. Следователно, мжжъ и жена, събрани на едно място, даватъ числото три: $2 + 1 = 3$. Какъ ще примирите това противоречие? Какъ е възможно, мжжъ и жена, събрани на едно място, да дадатъ числото три? Това е единъ метафизически въпросъ, който не може лесно да се разреши. Щомъ не можете да го разрешите, вие изпадате въ съмнение, въ подозрение и въ редъ отрицателни състояния. Всѣко отрицателно състояние пъкъ представлява човѣка бреме, което той не иска да носи съ себе си.